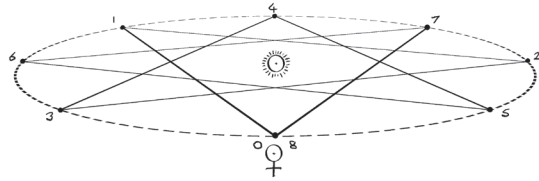
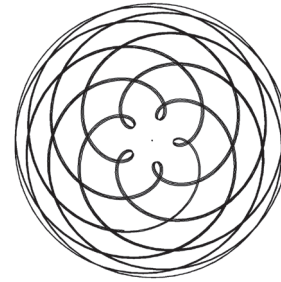

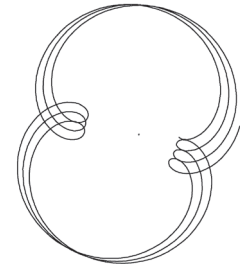
DE DANSEN VAN VENUS

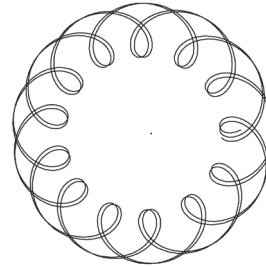
Klim elk jaar op je verjaardag rond 12 uur 's middags een heuvel op en kijk naar de Zon. Elk jaar zal Venus drie achtste verder rond de Zon staan en gedurende acht jaar een perfect octagram tekenen.

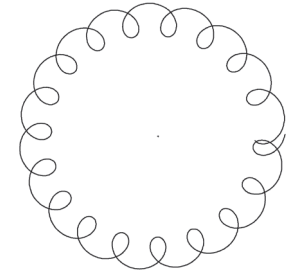
MET DE AARDE

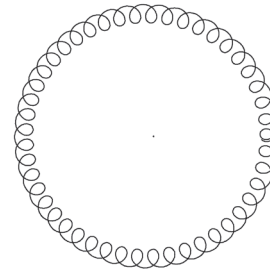
MET MARS

MET CERES

MET JUPITER

MET SATURNUS

N.B. Omdat elke twee planeten hetzelfde patroon produceren, worden de bij een eerdere planeet getoonde dansen niet herhaald bij de tweede planeet.

WWW.ZWARTEBOEKJES.NL

Copyright tekst en illustraties © 2022 Wooden Books Limited/John Martineau

Published by Arrangement with Alexian Limited

Copyright Nederlandse editie © 2024 Palaysia Publishers

ISBN: 978-94-92412-75-1 NUR: 910, 917, 720

BISAC: SC1004000, OCC042000, NAT033000

Eerste druk

Dit is een uitgave van Palaysia Publishers, Amstelveen

palaysia

www.sunshineforthesoul.com

Oorspronkelijke titel: A Little Book of Coincidence in the Solar System

Oorspronkelijke uitgever: Wooden Books Ltd

Vertaling: Palaysia Publishers – J.V. Koning-Breet

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm, e-mail, internet, of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Noot:

In dit boek wordt hoe nauwkeurig iets is, weergegeven als eenvoudig percentage. Zo geeft [99,9%] aan dat iets voor 99,9% nauwkeurig is.

HET BOEKJE VAN FRAPPANT TOEVAL

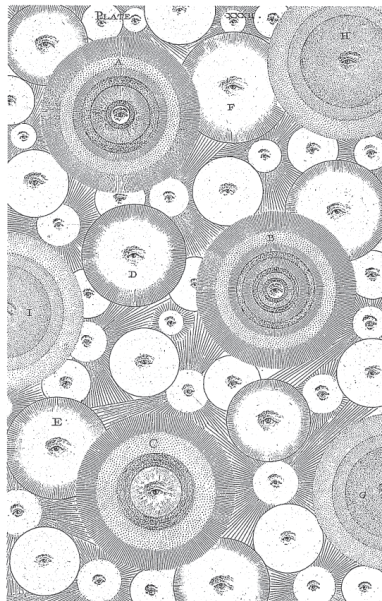
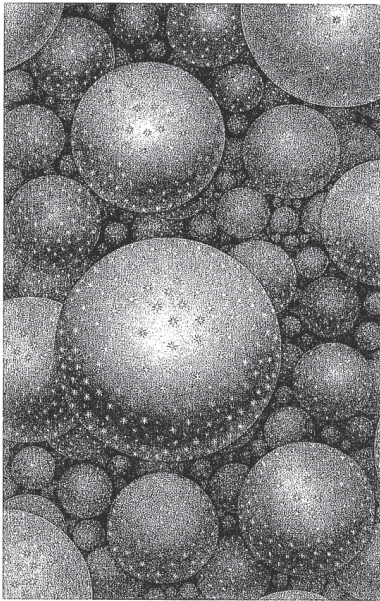

IN ONS ZONNESTELSEL

John Martineau

*Voor degenen die tragisch genoeg zijn opgegroeid
in een wereld zonder magische kosmologie.*

*Met dank aan de vele vrienden, collega's en andere gekken
die in de loop der jaren hebben bijgedragen aan dit project.
Ga alsjeblieft door met het kraken van de cijfers en het insturen
van toevalligheden. Rijke donateuren mogen goud sturen.*

*Boven: Vroege visioenen van een oneindig universum vol zonnestelsels
wezen op herhaalde structuren zoals sterrenstelsels en parallelle universums.
Uit 'The Cosmos' van Thomas Wright, 1750*

INHOUD

Introductie	7	Kalender magie.....	50
Sterrenstof.....	8	Kosmisch voetbal.....	52
Het zonnestelsel.....	10	De dansen van de Aarde	54
Retrograde beweging.....	14	De dansen van Mars en Ceres ..	55
Het zevengeheim	18	De planetoïdengordel.....	56
Geocentrisch of heliocentrisch..	20	De buitenplaneten.....	58
Kepler's visies.....	22	Vieren	60
De muziek van de sferen	24	De dansen van Jupiter	62
Bode's wet en synodes.....	26	De dansen van Saturnus, Uranus, Neptunus en Pluto ...	63
De afbeeldingen begrijpen.....	28	Buitenste manen	64
De binnenplaneten.....	32	Jupiters reuzenzegel	66
De banen van Mercurius en Venus....	36	De gulden klok.....	68
De kus van Venus.....	38	Octaven in de verte	70
De perfecte pracht van Venus ..	40	De dansen van Cheiron	72
Mercurius en Aarde.....	42	Galactische geometrie	74
De dansen van Mercurius	44	Ijshalo's	76
De dansen van Venus.....	45	De sterrensignatuur.....	78
De alchemistische bruiloft	46		

INTRODUCTIE

Biologisch leven schijnt niet lang na het ontstaan van deze planeet te zijn ontstaan. Het lijkt erop dat de bacteriële zaden voor dat proces mogelijk zijn ingevlogen via de staart van een komeet of meteor. Er wordt weer volop gespeculeerd over leven onder het oppervlak van Mars, op Jupiters ijzige Maan Europa, of waar dan ook waarvan bekend is dat er vloeibaar water bestaat. De nieuwste kaarten van het heelal laten een structuur zien die griezelig veel lijkt op een uitgestrekt neuraal plasmanetwerk, wat voor sommige waarnemers de zeer reële mogelijkheid van een kosmisch brein suggereert.

De wetenschap van de kosmos is enorm veranderd sinds de Griekse en middeleeuwse visioenen van cirkels van planetaire sferen. Maar ondanks alle recente wetenschappelijke vooruitgang blijft de Aarde een modern mysterie. Er bestaat nog geen overtuigende theorie die het wonder van bewust leven kan verklaren. Net zo frappant zijn de talloze kosmische toevalligheden die onze buitengewone, kleine planeet omgeven. Dit boek suggereert dat er fundamentele relaties kunnen zijn tussen ruimte, tijd en bewust leven die tot op heden nog niet begrepen worden.

Tegenwoordig speuren we de hemel af op zoek naar intelligente radiosignalen en naar andere planeten die op de onze lijken. Ondertussen tekenen onze naaste burens prachtige patronen om ons heen, in de ruimte en in de tijd, en geen enkele wetenschapper heeft nog verklaard waarom.

Waarom zijn de Zon en de Maan even groot aan de hemel? Waarom maakt Venus dezelfde 5-8-13 dans rond de Aarde als de meeste planten hier beneden vertonen? Is het echt *allemaal toeval* of verklappen deze patronen iets aan onze wetenschappers...

ZON

MAAN

AARDE

MERCURIUS

VENUS

MARS

CERES

JUPITER

SATURNUS

CHEIRON

URANUS

NEPTUNUS

PLUTO

De symbolen van de planeten

Elk symbool is gemaakt op basis van die van de Zon, de Maan en de Aarde. In dit boek worden de symbolen regelmatig gebruikt in de afbeeldingen om de planeten aan te duiden, gebruik deze pagina als referentie.

Hier getekend door kalligraaf Mark Mills.

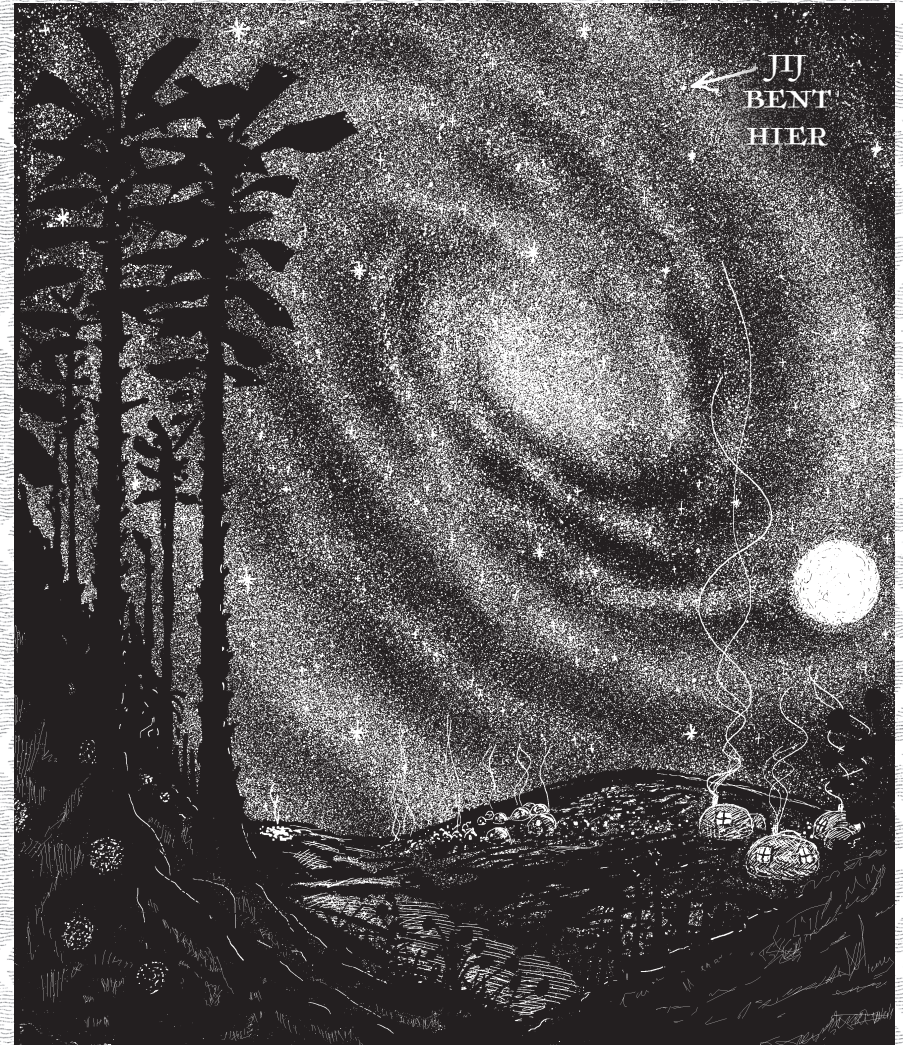
STERRENSTOF

het goed-afgestemde heelal

Er gebeurt veel in het heelal. Er zijn evenveel sterrenstelsels in de bubbel van onze ruimtetijdshorizon als zandkorrels op een strand. Er zijn evenveel sterren in het zichtbare heelal als zandkorrels op aarde. Onze planeet en ook wijzelf zijn gemaakt van sterrenstof, een feit dat al lang door oude culturen werd gezegd. We weten nu dat sterrenstof zelf is gemaakt van een soort bruisballen: georganiseerde draaikolken van energie. Deze zijn lang geleden gesmeed in een oerknal en later samengeperst diep binnenin sterren. We leven tussen het kleine en het grote, in een tijd en een plaats in het universum waar dingen gecondenseerd, gekristalliseerd, opgebouwd en tot rust gekomen zijn.

Wetenschappers weten nog steeds niet of bewust leven zeldzaam of gebruikelijk is in het universum. Hoe speciaal zijn wij en onze Aarde eigenlijk? Gek genoeg is een van de grootste puzzels in de moderne kosmologie het vreemde feit dat het héle universum bijzonder lijkt. De begincondities van het heelal en de verhoudingen tussen de fundamentele krachten en de natuurkundige constanten lijken precies afgestemd om een verbazingwekkend complex, mooi, levendig en duurzaam heelal te produceren. Als je ook maar een beetje aan ook maar een klein deeltje zou prutsen, krijg je een heelal vol zwarte gaten, onwezenlijke bruisballen of andere levenloze opstellingen. Is dit ontwerp of toeval?

De zoektocht naar orde, patronen en betekenis in de kosmos is al heel oud. De planeten van ons zonnestelsel worden er al heel lang van verdacht geheime relaties te verbergen. In de oudheid hielden studenten van de kosmos zich bezig met de *Muziek der Sferen*, omdat de hemellichamen in subtiele en perfecte harmonieën leken te zingen. Tegenwoordig hebben we de eenvoudige precisie van de wetten van Kepler, Newton en Einstein. Wat zal volgen?

DE AFBEELDINGEN BEGRIJPEN

een paar tips over wat je ziet

Vanaf de Aarde gezien beweegt de Zon, ten opzichte van de sterren, langzaam naar links (naar rechts op het zuidelijk halfrond). Het duurt een jaar voordat ze weer terugkeert naar dezelfde ster. De Maan draait in dezelfde richting, maar keert in slechts 27,3 dagen terug naar dezelfde ster, en in 29,5 dagen naar de Zon, die verder gereisd is sinds hun laatste kus.

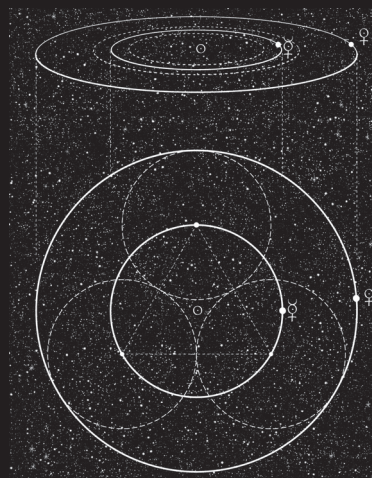
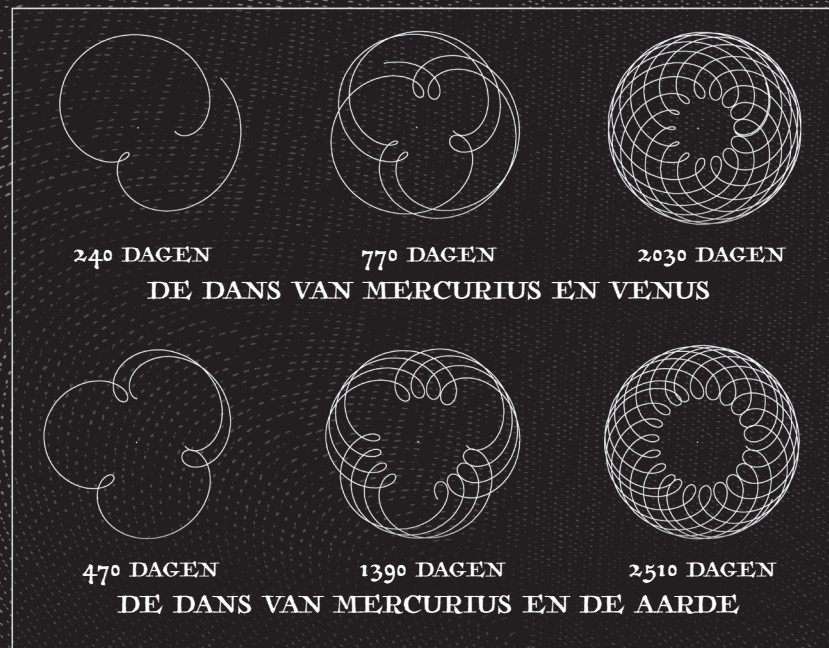
Venus en Mercurius slingeren heen en weer rond de Zon terwijl die zelf langzaam haar jaarlijkse baan aflegt. Stel je nu voor dat je op Venus staat: de Zon beweegt, sneller dan vanaf de Aarde gezien, tegen de achtergrond van de sterren. Je ziet hoe Mercurius rond de zon draait als een draaimolen op de kermis. Wanneer je de bewegingen van Mercurius rond de bewegende Zon gedurende een langere periode volgt, zie je, *van bovenaf gezien*, een prachtig danspatroon ontstaan (*hiernaast, boven*).

Mercurius kust Venus gemiddeld elke 144,6 dag (*zie pagina 27*), of nauwkeuriger gezegd, 14 kusjes in 2030 dagen (hun dans duurt iets meer dan 5½ jaar). Doordat ze ongeveer een week lang achteruit lijken te gaan vormen hun kusjes een draaiend, driehoekig patroon in elkaars hemel.

Elke willekeurige twee planeten creëren op deze manier één enkele dans. Het maakt niet uit op welke van de twee je staat, de dans van de planeetpartner om je heen is hetzelfde: het is een gedeelde ervaring.

De terugkerende walz van Mercurius met de Aarde wordt ook hiernaast weergegeven (*midden*). De Aarde en Mercurius kussen elkaar gemiddeld elke 115,9 dag, of 22 keer in 2510 dagen: bijna 7 jaar (de oude Grieken kenden overigens een nauwkeurigere cyclus van 145 kusjes in 46 jaar).

De onderste afbeelding is een voorbeeld van veel afbeeldingen in dit boek. In het bovenste deel zie je de omloopbanen van twee planeten (*aangeduid met hun symbool, zie pagina 6*) met de Zon in het midden, bekeken vanaf de zijkant. Wanneer je de verticale stippellijnen naar beneden volgt (omhoog of omlaag), zie je het bovenaanzicht van hetzelfde systeem.

DE AFBEELDING LEZEN

1. Zoek de planeetsymbolen op (hier in het bovenste deel van de afbeelding) met behulp van het overzicht op pagina 6, zodat je weet naar welke omloopbaan je kijkt.
2. Volg de stippellijntjes vanuit de omloopbanen naar beneden of naar boven (hier naar beneden).
3. Je kijkt nu vanuit bovenaanzicht (hier in het onderste deel van de afbeelding), waar je de danspatronen ziet ontstaan.

DE PLANETOÏDENGORDEL

in spiegelland

We hebben het einde van het binnenste deel van het zonnestelsel bereikt. Voorbij Mars ligt een enorme ruimte, met aan de andere kant de enorme planeet Jupiter. Deze ruimte is niet leeg, maar vol planetoïden, duizenden tuimelende rotsen. In de planetoïdengordel zitten vrij grote kloven, de zogenaamde Kirkwoodgaten, waar zich geen planetoïden bevinden. De omloopbanen van deze kloven resoneren met die van Jupiter. De grootste kloof bevindt zich op de baanafstand die zou overeenkomen met een omlooptijd van een derde van die van Jupiter.

Dwergplaneet Ceres bevindt zich in de planetoïdengordel, maar maakt er geen deel van uit. Haar oppervlak bestaat uit een mengsel van waterijs, carbonaten en klei en ze heeft een zeer ijle atmosfeer van waterdamp. Ceres is ongeveer zo groot als de Britse eilanden en vormt een *perfect* achttienvoudig patroon met de Aarde (zie pagina 54, rechtsboven). Haar massa is 40% van de totale massa van de planetoïden.

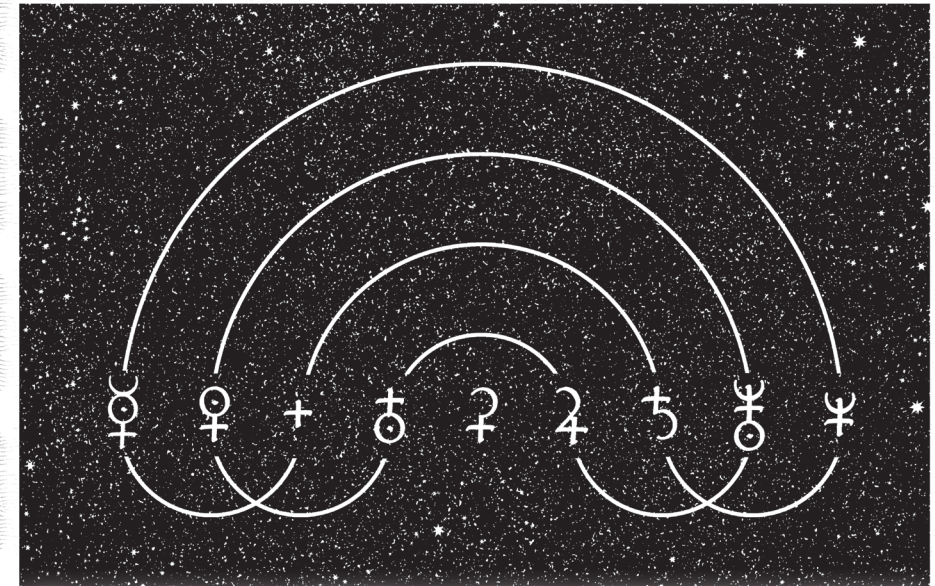
Alex Geddés ontdekte een buitengewone, wiskundige relatie tussen de vier binnenplaneten en de vier buitenste gasreuzen. De radii (stralen) van hun baan ‘weerkaatsen’ op magische wijze rond Ceres (*hiernaast, onder*) en produceren twee raadselachtige constanten (1,2 en 2,9) wanneer ze vermenigvuldigd worden. Weer een simpel patroon, een toevaligheid die we niet kunnen verklaren:

$$\begin{aligned} \text{Ven.} \times \text{Ura.} &= 1,204 & \text{Merc.} \times \text{Nept.} &= 2,872 & \text{Merc.} \times \text{Aarde} \\ \text{Merc.} \times \text{Nept.} &= 1,208 & \text{Aarde} \times \text{Sat.} &= 2,876 & \text{Jup.} \times \text{Ura.} \\ \text{Aarde} \times \text{Sa} &= 1,206 & \text{Mars} \times \text{Jup.} &= \text{Merc.} \times \text{Aarde} \times \text{Sat.} \times \text{Nept.} \end{aligned}$$

Er wordt vaak gedacht dat de planetoïdengordel het overblijfsel van een kleine planeet is, maar het nieuwste inzicht is dat zich hier nooit een planeet kan hebben gevormd vanwege het sterke gravitatieveld van Jupiter. De planetoïden zijn een overblijfsel van het primitieve zonnestelsel.

DE PLANETOÏDENGORDEL SCHEIDT DE VIER KLEINE ROTSACHTIGE BINNENPLANETEN VAN DE VIER GROTE BUITENPLANETEN

HET PATROON VAN GEDDES' MAGISCHE VERMENIGVULDINGEN

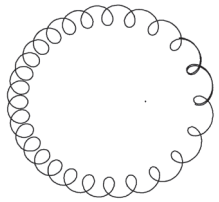
DE DANSEN VAN CHEIRON

Er bevinden zich ook nog andere hemellichamen in ons Zonnestelsel. De belangrijkste daarvan is Cheiron, die in 1977 is ontdekt. Hij bevindt zich tussen de banen van Saturnus en Uranus. Cheiron wordt een *centaur* genoemd en heeft zowel eigenschappen van een planetoïde als van een komeet. Zo heeft hij ringen én kan hij een komeetachtige staart ontwikkelen wanneer hij dichtbij de Zon komt.

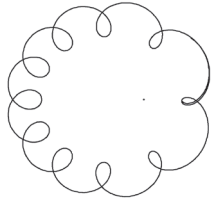
Cheiron heeft een onregelmatige vorm, zijn diameter wordt geschat tussen de 150 en de 240 kilometer. Zijn baan is extreem elliptisch: zijn verste punt ligt *voorbij* de omloopbaan van Uranus en zijn meest dichtbij ligt *binnen* die van Saturnus.

Cheiron's omlooptijd is ongeveer 50,7 jaar.

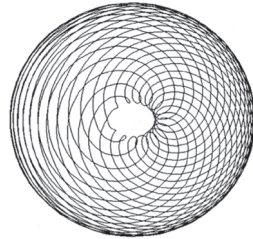
Cheiron is vernoemd naar de mythologische figuur Chiron, een wijze centaur die bekend stond om zijn kennis en helende krachten.

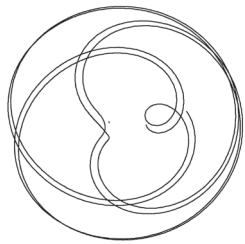
ME'T MARS

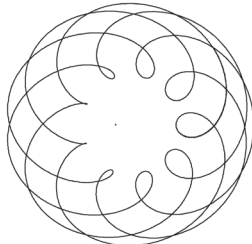
ME'T CERES

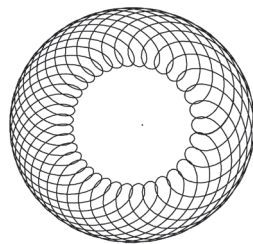
ME'T SATURNUS

ME'T URANUS

ME'T NEPTUNUS

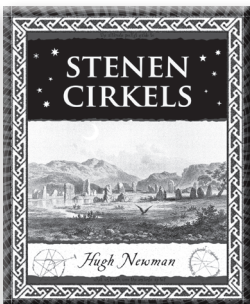
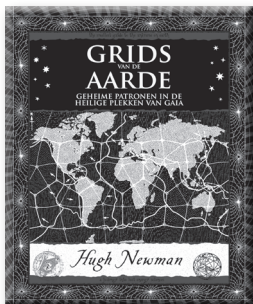
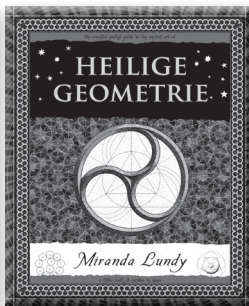
ME'T PLUTO

De indrukwekkende, verborgen geometrie in ons zonnestelsel. Drie cirkels geven de uiterste, gemiddelde en binnenste omloopbaan van een planeet weer.

OOK IN DEZE SERIE:

OOK BIJ PALAYSIA:

